

י"ט מנחם אב ה'תשע"ז 11.8.17

מגזין מס' 442

ערב שבת פרשת עקב

קשר-שבועי מאת הרב יאיר קלב

החייב כסנא

כנותו של אדם - סגולה לשמחת חיים ופריצת גדר

כשיש לאדם את ה'מה' - יש לו גם את ה'איך'. כלומר, כמאמר ה'בעל שם טוב': הקב"ה רוצה את הלב (את הכנות). כשהאדם מתמיד לבקש בכנות(!) את האמת, זוכה הוא לראות במוחש כיצד, סוף סוף, אל מול עיניו, מתפוגג כל שקר הנקרה בדרכו... מי שמוכן לסבול בתהליך התבגרותו את כאבי וייסורי ההתפקחות (וההתפכחות) מטעויותיו שלו עצמו, מוצא הוא (את עצמיותו האמיתית) ומגלה בהתפעמות עצומה... בכל פעם מחדש, כיצד בדרך ממילא מתיישרת דרכו שוב ושוב לפניו. אלא שזהו תהליך המצריך סבלנות(!) כי הרי אי אפשר להבין הכל מיד...

במשך כל חיי האדם, בכל שלב בו הוא מצוי, עליו לקבל את העובדה שאיננו מבין את דרכי הבורא. כי כשם שאין זה פלא שילד קטן איננו יכול להבין כלל את האורך הרוחב והעומק שביצירתו של האדריכל הדגול, כך ויותר מכך לאין ערוך אין הנברא יכול כלל להבין את הבורא. על כן, פשוט הוא שבמציאות מלאת הסתירות (מבית ומחוץ) שבעולם הזה, בכל רגע נתון במהלך חיינו, עלינו לקחת אחריות ולעשות בתוך 'מה יש' את היותר 'נכון' לפי מיטב (עניות דעתנו ו)הבנתנו - ולבטוח בה' שאינו מקפח שכרה של כנות אמת... וכביטוי: 'אני אעשה את שלי וה' יעשה הטוב בעיניו!'

לוח שיסורים

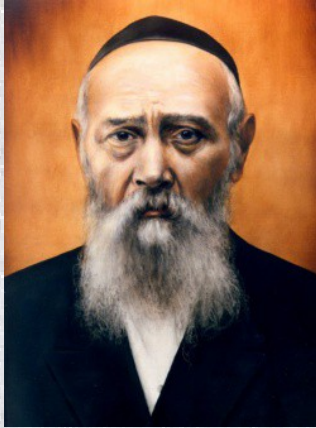
"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 21:30 במושב חמד שבמרכז הארץ. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com.
הכניסה לישוב בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, רח' הזית 83 בבית הכנסת שבחצר משפחת שרעבי. התכנסות (כיבוד ושתייה קלה מ-20:45) במושב חמד, לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144

[בכניסה למושב חמד - ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר]

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

כ' מנחם-אב

**יום ההסתלקות (הילולא) של הרב
המקובל ר' לוי יצחק שניאורסאהן
(אביו של הרבי מליובאוויטש נשיא דורנו).**

לשתפו בענייני הכלל, ובעת מלחמת יפן רוסיה (ה'תרס"ד - ה'תרס"ה) סייע רבות לחיילים היהודים. בט"ז סיון ה'תרס"ט נולד בנם ר' ישראל אריה ליב.

לאחר שהרב החסיד ר' דב זאב קאזוויניקוב (בער וולף) נפטר בשנת ה'תרס"ח (ובאותם ימים היה הרב "האשכנזי" ר' זקהיים כבר זקן וחלוש), הציע אדמו"ר הרש"ב לחסידים למנות לרב את ר' לוי יצחק לרבה של העיר יקטרינוסלב. בשל התנגדויות מסויימות בעיר למינוי, כתב אדמו"ר הרש"ב לאחד מנכבדי העיר אגרת בה תיאר את ר' לוי יצחק כלמדן גדול וירא אלוקים, בעל מידות טובות, זך הרעיון ורך המזג. לאחר מאבק שנמשך כשנה עבר ר' לוי יצחק בסוף שנת ה'תרס"ט ליקטרינוסלב והחל לכהן כרב העיר.

עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה נהרו פליטים יהודים מכל רחבי רוסיה ליקטרינוסלב, שם קיבלו סיוע מהקהילה היהודית המקומית בראשותו של ר' לוי יצחק.

הרב המקובל ר' לוי יצחק, דור שביעי מאדמו"ר הזקן שיחוסו מזרע דוד, נולד ביום י"ח ניסן ה'תרל"ח (1878 למנינם) בעיירה פודוברנקה (רוסיה הלבנה) ונקרא ע"ש סבו (מצד אביו). משחר ילדותו ניכרו בו כשרונותיו המיוחדים ובצעירותו הוסמך להוראה.

אדמו"ר הרש"ב הציע להוריו את השידוך עם מרת חנה, בתו של ר' מאיר שלמה ינובסקי (רבה של ניקולייב), והחתונה נקבעה ל"ג סיון ה'תר"ס. כיון שהרבנית חנה חלתה רצה אביה לדחות את מועד החתונה, אולם אדמו"ר הרש"ב לא הסכים לדחיה, באומרו כי אין ממה לחשוש ואף נתן את ברכתו שהכל יהיה על הצד היותר טוב. ר' לוי יצחק ומרת חנה נישאו במועד שנקבע בעיר ניקולייב ובי"א ניסן ה'תרס"ב נולד בנם הבכור, מנחם מענדל (לימים הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו).

ר' לוי יצחק היה סמוך על שולחן חותנו בניקולייב ושקד על לימוד התורה. לימים החל אדמו"ר הרש"ב

ולא הודה באשמות שטפלו עליו. לבסוף, למרות שלא נמצאו בידי השלטונות הוכחות ברורות על פעילותו, החליטו להרחיקו מכל ישוב יהודי וגזרו עליו 5 שנות גלות בצי'אילי (קזחסטאן). במהלך המסע ברכבת האסירים שארך כחודש, בצפיפות ובתנאים בלתי אנושיים, וויתר ר' לוי יצחק על מי השתיה המועטים שקיבל על מנת שיוכל ליטול בהם את ידיו. לאחר נסיעה מפרכת הגיעה הרכבת ביום ט"ו בשבט לעיר אלמא אטא (שבקזחסטאן), ובי"ט שבט עצרה באישון ליל בעיר צ'יאילי.

מיד בהיודע לרבנית על מקום הימצאו, יצאה להצטרף אליו בגלותו להקל את סבלו. במהלך שהותם בגלות טרחה והכינה במו ידיה דיו מלאכותי וכמו כן השיגה ניירות, עליהם רשם בעלה את חידושי התורה שלו. גם בשולי דפי ספר "הזהר" שהיה ברשותו (מסביב לטקסט הכתוב), כתב הרב את הגיגיו והערותיו על ספר הזהר, וכן הסברים בדרך הקבלה על המאורעות העוברים עליו (חידושי וביאוריו אלה הובאו לדפוס מאוחר יותר בספרים "ליקוטי לוי יצחק" ו"תורת לוי יצחק").

[בחודש טבת ה'תש"ב הגיעו הנאצים לבית הרפואה בו היה מאושפז בנם השלישי ר' דובער (שסבל ממחלה כרונית שהצריכה טיפולים למשך פרקי זמן ארוכים). הגרמנים הוציאו את היהודים החולים מחוץ לבניין בקור העז, הורו להם לפשוט את בגדיהם, לנבוח כמו כלבים ולזחול על ארבע לעבר בור שהוכן בחצר בית הרפואה. בהגיעם לפתח הבור ירו בהם חיות האדם וזרקו את גופותיהם לבור.]

לאחר חג הפסח ה'תש"ד שוחרר ר' לוי יצחק והגיע

בשנת ה'תר"פ נפטר ר' פינחס גלמן (הרב השני של יקטרינוסלב) ור' לוי יצחק נטל על עצמו את כל הפעילות היהודית בעיר.

באותם ימים החלו אנשי ה"יבסקציה" (המחלקה היהודית הקומוניסטית במשטרה החשאית הרוסית) לנהל נגדו מלחמה, וסביב ביתו החלו עוקבים סוכני חרש כל העת. אך ר' לוי יצחק לא נרתע, ובסיוע בנו בכורו מנחם מענדל המשיך בפעילותו, תוך שהוא מנהל במחתרת "חדרים" ותלמודי תורה.

בשנת ה'תר"ץ החרימו השלטונות את כל בתי הכנסת בעיר, פרט לבית כנסת אחד אליו עבר ר' לוי יצחק להתפלל. בשנת ה'תרצ"ט, כאשר נוכחו אנשי היבסקציה לדעת כי ר' לוי יצחק הוא שעומד מאחורי כל הפעילות המחתרתית ברוסיה במקומו של אדמו"ר הריי"ץ, החליטו לעוצרו על מנת לשים קץ לפעילות היהודית. ביום ט' ניסן עצרו אותו בביתו, ששכן ברחוב בריקאדנה 13, והובילו אותו לבניין המשטרה החשאית שבעיר לחקירה שנמשכה מספר ימים. ר' לוי יצחק לקח עמו חבילת מצות קטנה שממנה בלבד ניזון בימי החקירה. וכשהגיעה הרבנית והביאה עימה אוכל כשר, נאמר לה בקרירות כי האוכל בבית הסוהר כשר וכי בעלה כלל אינו נמצא שם. לנוכח התעקשותה, כעבור מספר ימים, התירו לה לבסוף להעביר אליו אוכל ומעט כסף.

לאחר חקירתו הועבר ר' לוי יצחק לקייב, משם הוחזר שוב לבית הסוהר בדנייפרופטרובסק (יקטרינוסלב), בו שהה מספר חודשים במהלכם אף הוכנס לצינוק למשך 32 ימים. אך כל זה לא שבר את הרב ולמרות תלאותיו ומסכת ההתעללויות שעבר, נשאר ר' לויק איתן ברוחו

כיום, בין כל שאר הפעילויות הרבות שמנהלים במקום שלוחי הרבי מליובאוויטש, פועל בעירו גם בית ספר ממלכתי יהודי הנקרא על שמו "אוהל לוי יצחק".

מספריו:

- 'ליקוטי לוי יצחק': הערות לספר הזוהר ואגרות קודש.
- 'תורת לוי יצחק': חידושים וביאורים לש"ס ומשנה.

לאלמא אטא. המחלה הממארת שכרסמה בו התפרצה עתה במלוא עוזה והרופאים לא מצאו תרופה למחלתו. ביום שלישי בלילה מלמלו שפתיו כל העת מבלי שקולו יישמע, לפתע פקח את עיניו וביקש מים לנטילת ידיים. כאשר הגישו לו את המים, אמר בקול חלוש: 'יש להתכונן לעבור לצד ההוא'. למחרת מצבו החמיר והוא סבל מכאובים חמורים... ולעת ערב החזיר את נשמתו לבוראה.

התחדשנו!

בוטאו לבקר

באתר האשודרג

Www.tanyaor.com

הסיפור השבועי

התפילין והנס

כעבור כמה חודשים, באורח פלא, שוחרר מנדלביץ' מכלאו והועלה למטוס לישראל. בדרך עשה המטוס חניית ביניים בווינה, והאסיר המשוחרר הובא בכבוד רב לשגרירות ישראל. "מה תבקש?", שאלו השגריר. יוסף מנדלביץ' הביט מבעד לחלון. השמש נטתה לשקוע. "תפילין", השיב. "אולי עוד אספיק היום להניח תפילין".

השגריר הביט באנשיו במבוכה. למי יהיו תפילין לתת לאסיר ציון המשוחרר? לפתע צעד קדימה הרב ישראל זינגר, שהיה מנכ"ל הקונגרס היהודי העולמי. הוא היה נרגש. "מעניין!", קרא, "הייתי אמור לטוס לקבל את פניך, ולפני שיצאתי לדרכי טלפנתי לרבי מליובאוויטש ושאלתי אותו מה להביא לך. הרבי השיב: תפילין!".

הרב זינגר הוציא מתיקו זוג תפילין והגישן למנדלביץ'. "הנה לך התפילין על פי בקשת הרבי!". עיניו של יוסף דמעו. הוא מיהר לכרוך את הרצועות על זרועו וראשו. לאחר עלייתו ארצה השיג תפילין מהודרות, והתפילין שנשלחו אליו במצוות הרבי הונחו בארון. בחלוף הזמן העניק אותן לגיסו, וזה העבירן לבנו – עד שעקבותיהן אבדו. יוסף מנדלביץ' לא ידע את נפשו מרוב צער. התפילין האלו היו יקרות לו. הוא השקיע מאמצים רבים בניסיון לאתרון, אך ללא הצלחה.

והנה פתאום שבו התפילין לידיו! לאחר פרץ השמחה הראשוני הכתה מחשבה בראשו. הלוא לתפילין סגולה להרתיע אויבים, ככתוב "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך", ופירשו חז"ל "אלו תפילין שבראש". מן הראוי שהתפילין שנשלחו אליו במצוות הרבי יגיעו אל בנו אברהם יצחק, המצוי עכשיו בחזית.

זה קרה בט"ז בתמוז תשע"ד. משפחת מנדלביץ' המורחבת התכנסה בהר הזיתים בירושלים, לקראת העלייה על קברו של משה מנדלביץ', אבי המשפחה. נכד אחד נעדר מההתכנסות השנתית – אברהם יצחק רחמים, בן ה-23, בנו של יוסף מנדלביץ'.

אברהם יצחק, תלמיד ישיבת ההסדר 'כרמי א-ל', משמש לוחם בשריון. למעשה כבר היה אמור להשתחרר ולחזור לישיבה, אולם מבצע 'צוק איתן' שלח אותו למערכה ברצועת עזה, עם צוות הטנק שלו.

בעוד המשפחה מתכנסת ניגש אחד המשתתפים אל יוסף מנדלביץ' והושיט לו נרתיק קטיפה. יוסף הביט בנרתיק וצמרמורת אחזה בו. לא ייאמן! אלה התפילין האבודות ששבו אליו פתאום!

מחשבותיו נשאו אותו כשלושים וארבע שנים לאחור, לשנת תש"מ. הרבי מליובאוויטש שיגר אז שליח מיוחד אל מאחורי מסך הברזל, כדי לפגוש את היהודים הנתונים בצרה ולסייע להם. בתום ביקורו נפגש השליח בחשאיות עם הרב יצחק קוגן, מפעילי חב"ד במוסקווה, וקיבל ממנו דיווח על הנעשה. "אמסור את התרשמותי לרבי", אמר השליח לקוגן, "ואבקש עבורך ברכה".

קוגן השיב: "אני מבקש שהרבי יברך את יוסף מנדלביץ', אסיר ציון, שנמק בכלא הסובייטי כבר עשר שנים". מנדלביץ' נתפס עם חבריו כשניסה לחטוף מטוס כדי לברוח לארץ ישראל. "הוא שובת רעב כבר חמישים וחמישה ימים", הוסיף קוגן, "בתביעה ששייבו לו את החומש והסידור שהחרימו ממנו. מצבו הבריאותי הידרדר. שהרבי יתפלל למען שחרורו".

חבריו. חלפו שניות, אברהם יצחק התעשת ואז שמע את המפקד קורא: "כולם בחיים?". אנחת רווחה גדולה נשמעה כשכל אנשי הצוות השיבו בחיוב. עוד רגע חלף, וצוות הטנק זיהה את מקור ההתקפה - מחבל ששיגר טיל לעבר הטנק. החיילים ירו לעברו וחסלו אותו.

ככל שחלפו הדקות התברר גודל הנס. המחבל החטיא את הטנק במטר אחד בלבד, והטיל התפוצץ מאחוריו. אברהם יצחק לא רצה לחשוב מה היה עלול לקרות לו היה הטיל פוגע בטנק פגיעה ישירה.

כעבור כמה ימים התקיימה בבית הוריו בירושלים סעודת הודיה. אברהם יצחק סיפר לנוכחים על הנס שקרה לו, ואביו השלים את סיפורו וחלק עם הנוכחים את סיפור התפילין ששלח אליו הרבי מליובאוויטש לפני יותר משלושים שנה, ושחזרו לידיו בדיוק בזמן המלחמה, כדי שיוכל להחליט להעניק אותן לבנו אברהם יצחק.

אולם ביצוע המשימה לא היה קל. הקשר עם אברהם יצחק נותק. מכשיר הטלפון הנייד שלו נלקח ממנו. רק לעיתים רחוקות, כשיצא להתרעננות בשטחי הכינוס, הצליח להתקשר אל הוריו. לא היתה דרך לתאם עמו את העברת התפילין.

יוסף מנדלביץ' נואש מלהעביר את התפילין לידי בנו, אך התנחם במאמר חז"ל "מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה".

זה היה בראש חודש מנחם אב. טנק 3ב, שעם צוותו נמנה אברהם יצחק מנדלביץ', עסק בפעילות מבצעית ולפתע נשמע פיצוץ עז. אור חזק פרץ לטנק וסימא את עיניו של אברהם יצחק. לאחר מכן נתמלא החלל עשן. רשת הקשר התמלאה קולות. "טנק 3ב נפגע", דיווחו הלוחמים מהטנקים הסמוכים.

אברהם יצחק איבד את שמיעתו לכמה רגעים מעוצמת הפיצוץ. בעצמו לא ידע מה מצבו ואם נפצע, ומה שלום

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

עזרו לנו,
להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

”זאת התורה אדם” (במדבר יט' ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשוט הכתוב-’נגלה’) ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה-’נסתר’). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי ’נגלה’, ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת עקב

וכן זכרון חטאי העם במדבר. משה מתייחס לטורח מסעות ישראל במדבר כאל נסיון מאת ה' שנועד לבחון את אמונת העם באלוקיו. העם מיטלטל בין קצוות – מחד מועקת שממון המדבר וסכנותיו, ומאידך עמידה אל מול נוכחות אלוקית מוחשית המתגלה להם בניסים גלויים המלווים את העם בדרכו אל הארץ המובטחת, ארץ זבת חלב ודבש.

משה מפרט את השפע והברכה שיזכו להם בארץ המובטחת ומזהיר מפני תחושת 'כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה'. באשר גבהות הלב מביאה להתנכרות לה' מקור השפע והברכה, וממילא לחלישות באמונה המובילה לאבדון.

השתלשלות האירועים במדבר

משה מודיע לבני ישראל כי הצלחתם בכיבוש הארץ לא תבוא בשל מעשיהם הטובים, כי אם (בזכות הברית שכרת ה' עם האבות וכן) בשל רשעת העמים יושבי הארץ שהביאה לנישולם מאדמתם.

על מנת להדגיש ולחזק הענין, מזכיר משה את קשיות עורף העם וחטאיו (לאורך כל ימי מנהיגותו) למן יציאת מצרים. את חטא העגל, שעה שהוא, משה, עלה אל האלוקים לקבל את הלוחות, ואת תחנוניו לפני ה' להשיב כעסו מעליהם. עוד מפרט משה את חטאי העם שעה שחלקו עליו ונתאוו לבשר, ואת חטא המרגלים שגרם להארכת נדודיהם במדבר ארבעים שנה.

ברכת ה' בשכר שמירת התורה וקיום המצוות

משה ממשיך קודם פטירתו בדברי הסיכום והאזהרה לבני ישראל לפני כניסתם לארץ: הקב"ה מבטיח כי שמירת התורה ומצוותיה תביא לקיום בריתו עם האבות ולברכת ה' לעם ישראל בכל טוב: בבנים ובני בנים; ביבולים חקלאיים; בצאן ובבקר; בכבוד ובגדולה בין העמים; בבריאות ובשליטה על כל האויבים שמסביב.

להאמין ביכולת ה'

משה מכין תרופה כנגד מורך הלב שיפול בלב העם: "כי תאמר בלבבך, רבים הגויים האלה ממני, איכה אוכל להורישם?" בכל עת שיעלה בהם חשש זה, אומר משה, עליהם לזכור את האותות והמופתים שעשה להם ה' במצרים ובמדבר ויתחזקו באמונתם גם עתה ביכולת האלוקית.

ובאשר לכיבוש הארץ, מוסיף הוא ואומר, הרי שהדבר יתבצע אט אט ובשלבים, שהרי באם תתפנה הארץ בבת אחת מיושביה עלול הדבר להופכה למקום שומם השורץ חיות רעות. וחוזר משה ומזהירם אשר עם התנחלותם בארץ, מחוייבים הם לבער ממנה את תרבות הגויים יושבי הארץ וסביבתה ולנתץ כליל את אליליהם.

מבחני העבר ונסיונות העתיד

וחוזרים ועולים בדברי משה הענינים הבאים: ירושת הארץ המובטחת, האזהרה אודות קיום ושמירת המצוות

בין דבריו אודות הברכה שתחול עליהם בזכות הנהגתם הטובה, אומר משה את פרשת "והיה אם שמוע תשמעו" (היא הפרשה השנייה של 'קריאת שמע').

בפרשה זו מוזכרות: החובה לאהוב את ה'; לעובדו ע"י שמירת חוקיו, משפטיו ומצוותיו בכל לב ובמסירות נפש; ההבטחה אשר קיום הדבר על ידם יביא לברכת מטר השמים וברכת הארץ; והאזהרה שבאם לאו – יפגע בהם חרון אף ה' ותיעצר השפעת הברכה בעבורם.

גם בפרשה זו, כהמשך לפרשה הראשונה של קריאת שמע, מוזכרים בני ישראל אודות לימוד התורה, קיום מצות תפילין, חינוך ילדיהם בדרך התורה וקיום מצות מזוזה. בסיום הפרשה, שוב מוזכרת ההבטחה אשר בקיום כל אלה יזכו לאריכות ימים על אדמת הארץ המובטחת מתוך שלום ובטחון.

כמו כן מזכיר הוא את שבירת הלוחות בשל חטא העגל, שעל כן ציוהו ה' לפסול שני לוחות אבנים ('הלוחות השניים'), עליהם כתב ה' בפעם השנייה את 'עשרת הדברות'. לוחות אלה הונחו למשמרת בארון עץ השיטים. עוד מזכיר משה את הסתלקות אהרן אחיו הכהן הגדול, את מינוי בנו אלעזר לכהן תחתיו ואת בחירת שבט לוי לשרת בקודש, מינוי לדורות.

בזכות ברית אבות

למרות כל חטאי העם אין ה' מפר את בריתו עם האבות. אלא שמכל מקום שב הוא ומבקש מבניו כי ישמרו גם הם מצידם את הברית על ידי דבקותם בתורה ובדרכי ה'. שוב מזכיר משה את החסד הגדול שעשה ה' עם בני ישראל כשהוציאם ממצרים, את נפלאותיו עמם במדבר ואת ירושת הארץ הטובה שיעניק להם בזכות ברית אבות.

מארז ניגוני חב"ד

ניגונים של התבוננות וכיסופים מפי הרב כלבי!!

5 דיסקים ב-120 ש"ח בלבד (כולל משלוח)

להזמנות: 052-56-75-770

שׁוּחַד לִקְב"ה?

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

מוחל מיד

שני הפסוקים הסותרים מתיישבים אפוא כך: אם עושה אדם עבירה ואינו שב עליה בתשובה, אבל מרבה במצוות בתקווה שאלה יחפו על העוון – על כך נאמר "לא ייקח שׁוּחַד" והקב"ה אינו מוחל על החטא; אבל אם שב האדם בתשובה על חטאו – נוטל הקב"ה 'שׁוּחַד' זה ומוחל על העוון.

ה'שׁוּחַד' שבכך הוא, שאין מקב"ה מצפה לתשובה שלמה דוקא כדי למחות על העוון, אלא ברגע שאדם עושה תשובה בסיסית, נוטל הקב"ה 'שׁוּחַד' זה ומוחל על העוון לגמרי. מצד שורת הדין אפשר היה לומר, שכל עוד לא שב האדם על חטאיו תשובה מאהבה, לא נמחק העוון לגמרי. בא הפסוק ומגלה, שכבר בתשובה בסיסית נוטל הקב"ה 'שׁוּחַד' "מחיק רשעים" ומוחל על העוון.

רואה את העתיד

מדוע בכל זאת נוטל הקב"ה 'שׁוּחַד' כזה, בשעה שאסר על דיני ישראל ליטול שׁוּחַד?

התשובה נעוצה בהבדל שבין הקב"ה ובין בני האדם: דין בשר ודם אינו רשאי ליטול שום סוג של 'שׁוּחַד', והכלל שצריך להנחותו הוא – "אין לדיין אלא מה שענינו רואות". אבל הקב"ה רואה ללבב ויודע שגם בתשובה בסיסית טמונים זרעיה של תשובה אמיתית ושלמה, ולכן הוא מוחל מיד על החטא.

כשיהודי שב בתשובה, אפילו היא בסיסית בלבד, רואה הקב"ה מיד כיצד היא עתידה להתפתח בעתיד לתשובה שלמה ופנימית, ומבחינתו נתבטלה מיד מציאותו של החוטא, עד שכבר אין מי להעניש.

"לא ישא פנים ולא יקח שׁוּחַד" (דברים י', י"ז)

בפרשת השבוע עומד משה רבנו ומדגיש לפני עם ישראל עד כמה עליהם להיות זהירים בעבודת ה', שכן הקב"ה "הוא אלוקי האלוקים... אשר לא ישא פנים ולא ייקח שׁוּחַד". שני הדברים הללו – שהקב"ה אינו נושא פנים ואינו נוטל שׁוּחַד – הם לכאורה פשוטים ומובנים מאליהם, ולשם מה מדגיש זאת משה רבנו?

הדבר הראשון מובן יותר, שכן בני ישראל הם בניו של הקב"ה, ואף נאמר במפורש: "ישא ה' פניו אליך"; כלומר, הקב"ה נושא פנים לישראל, כובש כעסו ומוחל עוונותיהם. לכן מפרש רש"י, שכוונת הפסוק "לא ישא פנים" היא למצב שעם ישראל פורק את עולו של הקב"ה, שאז אינו נושא פנים לישראל.

שׁוּחַד בעולם הזה

אולם מה החידוש בכך שהקב"ה אינו נוטל שׁוּחַד? הלא ידוע שהקב"ה מקיים בעצמו את כל המצוות שציוה לעם ישראל, ואם נאמר בתורה איסור מפורש על נטילת שׁוּחַד, ודאי שגם הקב"ה מקיים זאת!

ההסבר טמון בפסוק אחר, שממנו עולה כי הקב"ה אכן נוטל שׁוּחַד מעם ישראל. כך נאמר במשלי: "ושׁוּחַד מחיק רשעים יקח". מפרש המדרש: "ומהו השׁוּחַד שהקב"ה נוטל מישראל בעולם הזה? – תשובה ומעשים טובים. אמר הקב"ה לישראל... עשו תשובה, שאני נוטל שׁוּחַד בעולם הזה. אבל משאני יושב בדין לעולם הבא, איני נוטל שׁוּחַד".

(מתוך הספר 'שולחן שבת',

על פי 'ליקוטי שיחות' כרך ל"ד)

חסידות על הפרשה עקב

אומר הרב המגיד: תפארת היא מיזוג של שתי מידות מנוגדות, חסד וגבורה. מיזוג זה אפשרי רק על ידי המשכת מדרגה נעלית ביותר (וכמו שני שרים המנגדים זה לזה, שבעומדם לפני המלך מתבטלים בפניו שניהם ממציאותם ויכולים להתחבר יחד), והמשכה זו נרמזת באות ו', המורה על המשכה מלמעלה למטה.

(מגיד דבריו ליעקב' (הוספות) סימן י"ג)

רמז לשלושת הגאולות דגנך ותירושך ויצהרך (יא,יד)

אמר הגאון המקובל רבי לוי יצחק, אביו של הרבי מליובאוויטש נשיא דורנו, שבפסוק זה נרמזות שלושת הגאולות: חג הפסח, פורים וחנוכה.

דגנך – חג הפסח. שכן גלות מצרים החלה בחלומו של יוסף "והנה אנחנו מאלמים אלומים" וזהו דגן. לאחר מכן ירדו בני יעקב למצרים לשבור בר – דגן. בני ישראל יצאו ממצרים כאשר "משארותם צרורות בשמלותם" – שוב דגן.

תירושך – פורים, שכן נס פורים אירע על ידי יין (ושתי נטרדה במשתה היין ובמקומה באה אסתר, וכן מפלת המן היתה במשתה היין שעשתה אסתר).

יצהרך – חנוכה, שהרי נס חנוכה קשור בפך השמן.

(מפי השמועה)

מקור הכח האמיתי

**ארץ אשר אבניה ברזל (ח,ט)
אל תקרי אבניה אלא בוניה (תלמידי חכמים
מקיימי עולם בבנייניהו, רש"י במסכת תענית)**

כדי לבנות את ארץ ישראל יש צורך גם ב'ברזל' כפשוטו, היינו צבא ונשק שירתיעו את שונאי ישראל; אבל יש לזכור תמיד ש'ברזל' זה אינו אלא לבוש בדרך הטבע לכחנו האמיתי, לימוד ושמירת התורה.

(משיחת כ' מנחם אב תשל"ז)

המבטל עצמו לעיקר - ניצל מן הטפל מה ה' אלוֹקִיךָ שואל מעמך (י,יב)

הקב"ה דורש מכל יהודי שיהיה בבחינת 'מה' וביטול, שאז (ממילא) לא יתאוה כלל לתענוגי העולם. וכמו שר גדול העומד לפני המלך, שמפני אימת המלך מתבטלת כל מציאותו, עד שגם אם יזדמן לו הגדול שבתענוגי העולם לא יתאוה אליו כלל.

(כתר שם טוב' עמ' נ"ז)

שלום בין הפכים הגדול הגיבור והנורא (י,יז)

הגדול – חסד; הגיבור – גבורה; והנורא – תפארת. מדוע נוספה אצל תפארת אות ו', "והנורא"?

גם ביו-טיוב ובפייסבוק:
בלוגים מצולמים שיעורים וניגונים
(באיכות HD)

סדר התיא

עודה ראשונה לנושא

תניא
מודעות
עצמית
ביהדות

YouTube f

שבת שלום!!!

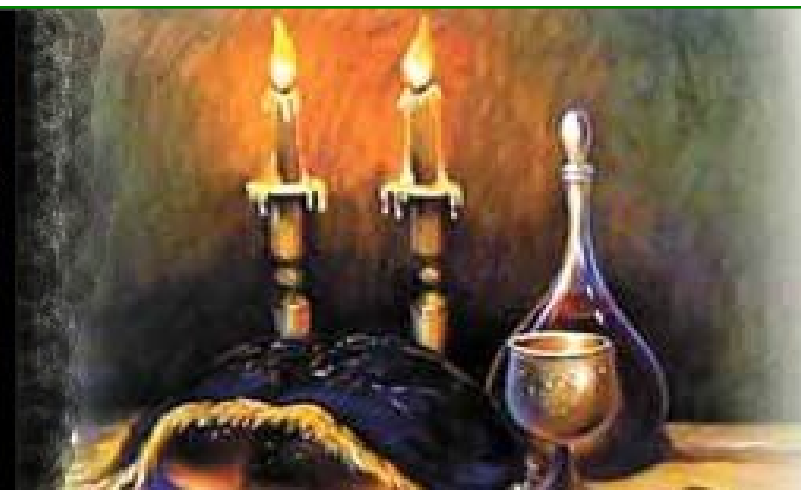
כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
ליקוט רעיונות, עיצוב ועימוד: חי דמארי
להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו

tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	הדלקת נרות	עיר (שעון קיץ)
20:05	18:51	י-ם
20:07	19:07	ת"א
20:08	18:59	חיפה
20:06	19:08	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון